

Tuốt kiếm!

Letamanh

12-6-2016

Giống như loài chim bói cá tìm mồi,
Trên dòng sông đầy ô bần rác trôi...
Em bé trần truồng phơi trong nắng
Tép cá nào còn tìm quặng tím môi!

Giống như loài hải âu từ biển đảo,
Cá chết điệp trùng giương mắt nhìn
Ngư dân với biển dài ngàn hải pháo
Chết trước khi thống thiết gọi muôn tim!

Giống như cây rừng cạn nguồn khô hết,
Muôn loại thú rừng giương mắt nhìn trời
Chín chục triệu người ăn gì cũng chết
Con cháu Rồng Tiên trốn lạc muôn nơi!

Ta một thuở vang lừng Nam Á
Có thể nào hèn hạ tự trói mình!
Cùng ngàn năm nhân kiệt địa linh,
Hãy tuốt kiếm cùng nắm tay đứng dậy!

Vinh Danh Anh,
Người Chiến Sĩ QL/VNCH

Trần Thức

TĐ3/40/SĐ22.BB.

-Kính tưởng niệm các chiến sĩ QL.VNCH
-Riêng tưởng niệm các chiến sĩ LD4&LD6/BĐQ
Đã hy sinh trên chiến trường Bắc Bình Định
vào năm 1973-1974

Đơn vị tôi hành quân ở Eo Gió
Về thăm quê, sau mấy tháng xa nhà
Tôi chứng kiến những anh hùng Biệt Động
Đã xả thân vì chính nghĩa Quốc gia
Bắc Bình định nơi xảy ra trận đánh
Giữa giặc thù và chiến sĩ mũ nâu
Sau trận chiến xác thù còn vương vãi
Chiến công này quân sử sẽ Vinh danh
Ngoài Tam quan, Bồng sơn, Bắc Bình định
Các anh còn đi khắp 4 Quân khu

Từ Miền tây đến địa đầu giới tuyến
Lính mũ nâu làm bạt vĩa quân thù
41 năm, cuộc chiến tuy chấm dứt
Nhưng lòng Dân còn ngưỡng mộ các anh
Những người trai một thuở đã tung hoành
Trên trận địa khắp 4 vùng chiến thuật
Các anh đã nêu cao tinh thần bất khuất
Của người trai cầm súng giữ Quê hương
Tùng dọc ngang trên khắp các chiến trường
Máu anh đổ điểm tô màu trang sử
Lễ kỷ niệm Quân Lực 19/6
Nhớ về anh trong lòng đất quê hương
Những chiến sĩ dũng cảm và kiên cường
Thật xứng đáng người con yêu Tổ quốc
Nếu hiển linh xin hồn anh thúc giục
Cho chiến hữu anh đoàn kết bên nhau
Đừng chia rẽ mà chuốc lấy thương đau
Vì Tổ quốc, Vì Tự Do-Dân tộc.

Trần Thức

TĐ3/40/SĐ22.BB.

XIN ĐƯỢC CẢM ƠN NGƯỜI

Xin cảm ơn những tấm lòng quảng đại
Đã rộng tay đón nhận kẻ khốn cùng
Lại bắt đầu trên mảnh đất tạm dung
Cho mầm sống tái sinh trong đời mới.

Đành là phải hướng lòng theo bước tới
Nhưng vẫn còn cay đắng mỗi thương tâm
Đang râm rang nỗi nhớ rất âm thầm
Của năm tháng, bẽ dâu mùa quốc nạn.

Xin cảm ơn máu xương thời khinh mạng
Đã bao năm vun xới đất Ông Cha
Máu liệt oanh của trang sử Cộng Hòa
Làm thành lũy ngăn cuồng lưu hồng thủy.

Thân viễn xứ mà hồn nơi cố lý
Núi sông ơi! Đây mấy cõi quan hoài
Ký ức nào còn mang nặng trần ai
Của một thuở đẹp giày saut, áo trận.

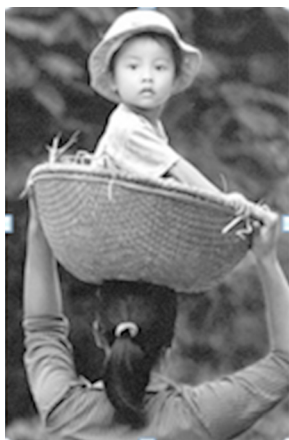
Xin cảm ơn những đắng cay định phận
Nuôi hòng tâm dầu nước mắt nhà tan
Thân ngục tù, hồn vẫn thên thang
Thả mơ ước vào khung trời hy vọng.

Cảm ơn Người hy sinh cho tôi sống
Dù lắt lây trong nghịch cảnh oan khiên
Cảm ơn Anh: gương bất khuất, trung kiên
Của kẻ sĩ giữa muôn trùng khổ nhục.

Gom một thoáng hương thừa hạnh phúc
Thành nền hong tâm thức lúc chiêm bao
Xin cảm ơn những xương trắng máu đào
Đã tô thắm thời “ cổ lai chinh chiến “

Tận đáy lòng mãi vang lời ước nguyện
Nhìn trời quê rục rỡ ánh hồng tươi
Mùa Tạ Ôn xin được cảm ơn Người
Nay viễn xứ hẹn ngày mai quang phục.

HUY VĂN
26-11-2009

Nơi Tôi Lớn

Nhật-Phương

**Viết cho bé đó bé ơi,
mắt nai ngơ ngác,
ngọt lời thủy chung.*

Nơi tôi lớn,

bồng dung thành “biển bạc,
rừng dát vàng, lác đác hạt kim cương...”
Thảm đời chung nghiêng ngả giữa mù sương,
lây lắt thổi gió Thiên-Đường-Vong-Bản.

Nơi tôi lớn,

đượm sắc màu dĩ vãng
Tím hoàng hôn thắm đắm công đài trang
Lá rời cây hò hẹn áng mây ngàn,
Cành khô héo...dở dang làn tóc mượt

Nơi tôi lớn,

khói chiều vương khói thuốc
Mưa rơi hay lệ khóc cảnh tương tàn?
Cố nhân ngồi xem nguồn cội đi hoang,
khe khẽ hát điệu bẽ bàng vô thức.

Nơi tôi lớn,
mạn thuyền khua thúc dục
Hương phù sa lưu luyện ánh trăng thề
Lục Bình trôi, biển biệt bên bờ mê
Xuôi dòng cạn tìm về con sóng ngược.

Nơi tôi lớn,
vạn tâm lòng mơ ước
Người nổi Người dưng đất nước trầm duyên
Chôn vô thường nhìn lịch sử, thần nhiên
xua quốc biển thoát gông xiềng dã thú.

Nơi tôi lớn,
về đâu hồn quá khứ?
Huyền thoại quê mình, tôi tả hoa rơi...
hoa Thanh Bình, hoa Chinh Chiến, hoa Tôi
hoa Trinh-Nữ, nở loạn thời ly xứ.

Nơi tôi lớn, “mỹ nhân ngư” làm chủ !!!...

Nhật-Phương

Không anh, **ĐỜI SẼ ...**

không anh, đời chỉ là mây khói
ngàn năm, Đông buốt cả bốn mùa
không gian lạnh trùm lên vạn vật...
chỉ gió mưa về, lên làm vua

không anh, đời chỉ là mê lộ
con đường duy nhất để lang thang
chập chùng sa mạc vô biên giới
hư ảnh hoàng hôn bóng địa đàng

không anh, đời sẽ là vô nghĩa
một vài bất chợt ánh trăng tan
nhẹ tênh như bóng đêm vô tận
trong mắt hồ như tối bạt ngàn

không anh, đời em là hiu quạnh
xứ sở không người, thiếu cố nhân
thiếu nắng vàng Thu, mùa phúc hạnh
buồn- vui, tình cảm chẳng ai cần.

tôn nữ đông hương

– Paris –19.5.2016

Chiến Trận SA HUỖNH

Nhớ Các Anh

Sơn Tây

Tưởng nhớ Anh Hoàng⁽¹⁾

Trên chiếc võng ngày nao anh hát
Gió và chim đệm nhạc cho anh.
Rừng thâm u nên tiếng hát dội quanh
Vỗ về suối tự tình cùng hoa lá.

Tưởng nhớ Phan An⁽²⁾

Bên quán cóc chúng ta cùng uống
Mấy chai Rhum chưa tìm được cơn say.
Mày kể tao nghe tình sử của mày
Tao không ngờ Phước ơi! Mày trần trời.

Tháng trước Phan An hy sinh
Hôm nay Anh Hoàng vĩnh biệt
Vết thương thập tử nhất sinh tưởng chừng qua được
Nhưng rồi tử thần đã gọi tên anh.
Đại đội 2 chúng ta
Hôm qua Xích Bích⁽³⁾ điều quân tấn công đồi 25
Nơi đối phương đặt hỏa tiễn tầm nhiệt AT3
Khống chế liên quân giải tỏa Sa Huỳnh
Mũi tiến công bắt đầu giao tranh

Chốt giặc ken dày
Chúng phản công quyết liệt
Những đứa con của chúng ta oằn mình dưới lửa đạn
Mỗi bước tiến lên là có người ngã xuống
Đã có lúc khựng lại
Nhưng rồi lớp lớp ào lên
Sau đợt yểm trợ hỏa lực tập trung
Khi bóng đêm vừa buông xuống
Chúng ta tràn lên chiếm lĩnh mục tiêu
Lục soát ở đây nhiều xác người và vũ khí
Đám tàn quân thoát chạy khỏi ngọn đồi
Hôm nay Trùng Dương ⁽⁴⁾ về Đà Nẵng lo đám cho Anh
Đông Tổ ⁽⁵⁾ điều quân trực chỉ hướng nam
Vào thay tiểu đoàn 37
Nén nỗi buồn đau quyết viết tiếp những chiến công
Mong các anh thanh thản cõi vĩnh hằng
Trước mặt là những dãy đồi chạy dài từ quốc lộ 1A ra tới biển
Địch bố trí quân ở đây để kiểm soát Sa Huỳnh
Đại đội chúng ta tấn công mồm đồi đầu tiên
Hồng Hà ⁽⁶⁾ bên trái, Sơn Tây ⁽⁷⁾ bên phải kẹp sát QL 1A
Hàng ngang tiến bước
Địch khai hỏa từ trên đồi quét xuống
Những tràng thượng liên, B40, B41, AK và cả súng cối 82
Mặt đất ngập tràn lửa đạn
Hồng Hà và nhiều đứa con ngã xuống
Những người còn lại co cụm dưới chân đồi
Được can thiệp kịp thời mấy phi tuần đánh bom
Tiếp theo là đợt pháo long trời lở đất
Chúng ta tiến công dưới làn hỏa lực
Chớp nhoáng xung phong tiếp cận được mục tiêu
Thanh toán từng căn hầm bằng lựu đạn
Tuyên phòng thủ địch vỡ tan

Ngõ ngang trong hồ hâm, trên giao thông hào
 Nhiều xác người và vũ khí
 Vũ khí cộng đồng, vũ khí cá nhân
 Chiến thắng này tiếp sức vững niềm tin
 Quét sạch Bắc quân ra khỏi Sa Huỳnh
 Cắm lại ngọn cờ vàng sau ngày ngưng bắn
 Nước mắt tuôn tràn mặn ướt cả bờ môi
 Tiếng thét Biệt Động Quân vang động giữa núi đồi
 Tấn công - đột kích rồi lại tấn công
 Vượt qua bao nhiêu tuyến phòng thủ
 Bao nhiêu lần kháng cự quyết liệt của địch quân
 Bao nhiêu đồng đội ngã xuống
 Bao xác người và vũ khí tịch thu
 Bao hàng binh mặt còn ngơ ngác
 Tiểu đoàn 21 Biệt động Quân
 Chẽm chệ trên đỉnh 94
 Trùng Dương – Đông Tổ ánh mắt đăm chiêu
 Nhìn những đứ con tủa rộng dưới chiến hào
 Với sự phối hợp tuyệt vời tất cả liên quân tham chiến
 Trận chiến giải tỏa Sa Huỳnh kết thúc
 Nhìn bầu trời mây trắng lững lờ trôi
 Như những linh hồn lãnh đãng bóng sao rơi.

Sơn Tây tháng 2/1973

Chú thích

- (1) Anh Hoàng: *Cố Đại úy Quách Ân*
 (2) Phan An: *Cố Trung úy Quan trọng Phước.*
 (3) Xích Bích: *Trung úy Dương Xuân ĐĐT2/21BDQ*
 (4) Trùng Dương: *Thiếu tá Quách Thương TĐT21/BDQ*
 (5) Đông Tổ: *Đại úy Nguyễn Văn Do TĐP21/BDQ*
 (6) Hồng Hà: *Thiếu úy Hồ Duy Huy*
 (7) Sơn Tây: *Thiếu úy Nguyễn Sang.*

Bây Giờ Cho Đến

đht

mơ hồ anh đến bên em
tựa vai thủ thi nhẹ tênh cuộc đời
- ơn em nhiều lắm, từ ngày
có em đời thấy đơn côi xa lẫn

em là hạnh phúc của anh
là hơi thở ấm những đêm đông về
tâm hồn anh chợt nở hoa
môi em bùa ngải anh, mê mẩn người
thật không, hay chỉ những lời
thầm thì những lúc anh ngồi bên em
thì thầm, thủ thi thâm đêm
trái tim anh đẹp, nguyên trinh chân tình
- chúng mình như bóng với hình
quyện nhau, ảo biến trong vàng trắng tan
bây giờ cho đến trăm năm
vẫn em ngủ giữa tim anh một mình.

đht

Gửi Em

Bên Trời Đất Nước

Nguyễn Đông Giang

Có một nỗi buồn anh đang cất dấu
Định gửi cho em sợ để lâu ngày
Bốc khói thành mây bay vòng đầu đó
Nhỏ giọt lệ buồn thành cơn mưa bay

Có một nỗi lòng không ai biết đến
Chỉ có riêng em, chỉ có hai mình
Có cả bạn bè chết đi sống lại
Dốc hết hơi tàn bàn chuyện tử sinh

Em vẫn còn bên quê hương bất hạnh
Cơ hồ nghe đời chuyển đổi ngày đêm
Anh vẫn nằm đây bốn bề đá núi
Xa lắc quê nhà, hồ dễ thấy em

Anh chừ đây như áng mây trôi nổi
Từ buổi xa em trôi giạt bao miền
Vỡ giấc cô đơn, em về bên mộng
Anh gắng mừng với hạnh phúc phù du

Anh giờ đây như thân gởi trong tù
Hàng gai sắt bốn bề luôn vây chặt
Chiều ngắm mây bay lòng đau quặn thắt
Nhớ về em bên ấy vẫn long đong

Từ dạo xa em cố nén trong lòng
Nên nỗi nhớ cứ chổng lên chất ngất
Và đêm đêm anh âm thầm dỗi mắt
Hướng về em. Em bên ấy Quê hương

Già nửa đời trai chưa hết đoạn đường
Thân trại cấm nữu đời ta lưu lạc
Để chiều nay một mình anh đứng hát
Điệu nhạc buồn như nước mắt ly hương

Em hỡi em bên ấy cố hương
Ráng chờ anh cho tròn câu mộng ước
Đời sẽ xanh hơn bên trời đất nước
Chắc gần thôi em chờ buổi trùng phùng

Nguyễn Đông Giang

VỀ VÀI TẤM HÌNH SAU NĂM 1975 & *Cái Chết Của Đại Tá* **HỒ NGỌC CẢN.**

Nguyễn Hiệp

Trong những năm trước đây, trên một số Website, diễn đàn của cộng đồng người Việt quốc gia tại hải ngoại, khi nói về trường hợp tuân tiết của Đại tá Hồ ngọc Cản, tỉnh trưởng, kiêm tiểu khu trưởng Chương Thiện, thỉnh thoảng có xữ dụng tấm hình số 1 dưới đây, không hiểu để minh họa cho bài viết, hay coi đó là hình của Đại tá Hồ ngọc Cản trong phiên xử của cộng sản Hanoi tổ chức tại Cần Thơ vào tháng 7/1975 để sát hại ông.

Sự thật đây là tấm hình do phóng viên hãng tin AP chụp, kèm theo bản tin được gởi kiểu xách tay (hand-carried) từ Saigon sang Bangkok – Thailand hôm thứ năm, ngày 5/6/1975, nói về vụ xử và tuyên án tử hình của tòa án nhân dân cộng sản Hanoi, tổ chức ngày 29/5/1975 tại phường Yên Đổ, quận 3, Saigon, đối với thanh niên Nguyễn tư Sang (tú, tư, tự, hay tử không rõ do bản tin Anh ngữ không có dấu Việt ngữ) là công dân VNCH, can tội ném lựu đạn tấn công lực lượng quân đội cộng sản Hanoi, đang giữ vai trò quân quản tại Saigon, sau khi VNCH bị sụp đổ ngày 30/4/1975, theo bài PRG Carries Out Execution in Saigon trong báo The Lewiston (Maine) Daily Sun, thứ sáu 6/6/1975 (1) và một OCR Text (Optical Character Recognition Text) có tựa đề Viet “ Peoples “ Justice : Swift, Result Deadly, trên báo Albuquerque Journal của tiểu bang New Mexico – Hoaky, phát hành ngày 7/6/1975 (2).

OCR Text : Viet “ Peoples “ Justice, Swift, Result Deadly. SAIGON (AP) They came to watch a “ People’s Tribunal “ of the new Provisional Revolutionary Government (PRG). There were more than 1000 spectators. They gathered last week on Cong Ly street, near McNamara bridge, named by Americans for the former United States secretary of defense, Roberts McNamara, because of an assassination attempt against him in the early 1960s when explosives were planted on the bridge he was scheduled to cross.

Nguyen tu Sang, 23- year-old son of a carpenter, was accused of tossing a grenade at civil guards of the PRG, of having joined four different branches of the former Saigon army, and of being a troublemaker in his neighborhood. Two banners hung on a row of tables strung across the street. One said “ The Peoples Tribunal of Yen Do Ward “

The other said “ We are determined to punish troublemakers who cause harm to order and security, to protect the life and property of the people “ The trial was witnessed by Sang’s father and mother. The crowd faced a pagoda. Sang stood erect on a wooden stool without emotion, his hands handcuffed in front of him. To his right stood PRG soldiers, one of them with an AK47 rifle with bayonet pointed at him. On a platform just behind Sang stood a man in civilian clothes reading the verdict, guilty The sentence : death. Sang was lead to a nearby alley where he was ordered to face a wall. He was shot to death with a pistol that had a silencer. Witnesses said three bullets were fired. Oni hit Sang in the head and two in the back. An ambulance carried away his body. Witnesses said that jus before the execution, Sang was calm. He smoked a cigarette. He broke down an wept only when his mother approached him in tears (End).

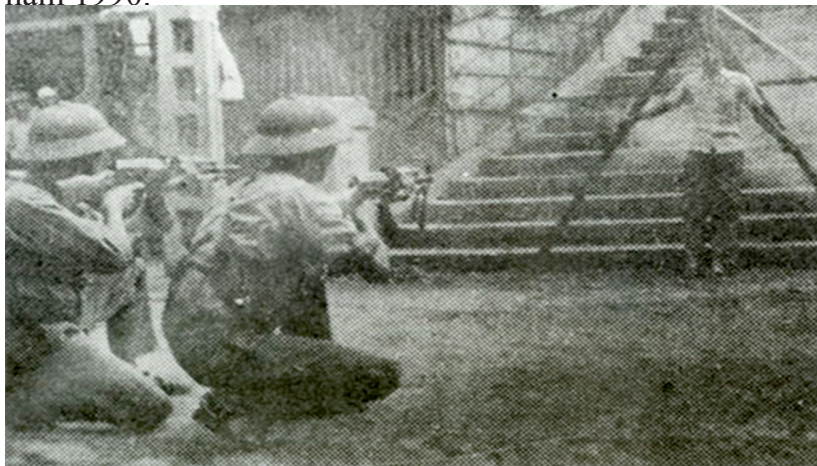
Tư pháp Vietnam : Nhanh, Chết người : SAIGON (AP)
Dân chúng đã đến xem một “ tòa án nhân dân” của tân chính phủ cách mạng lâm thời (PRG). Có tới hơn 1000 khán giả, tụ tập tuần vừa rồi trên đường Công Lý gần cầu McNamara Bridge, cây cầu được người Mỹ gọi theo tên cựu bộ trưởng quốc phòng Robert McNamara, vì một âm mưu ám sát ông vào khoảng đầu thập niên 1960, khi quân cộng sản gài chất nổ tại cây cầu trong lộ trình đi qua của ông.

Nguyen tu Sang, 23 tuổi, con của một người thợ mộc, đã bị buộc các tội ném lựu đạn vào lực lượng quân quản của chính phủ cách mạng lâm thời, tội đã tham gia bốn ngành khác nhau của quân đội Saigon cũ và tội gây rối tại địa phương của mình. Hai biểu ngữ treo trên một dây bàn đặt ngang qua mặt đường. Một tấm viết: “Tòa án nhân dân phường Yên Đổ.” Tấm kia viết “ Cương quyết trừng trị bọn phá rối trật tự

an ninh để đảm bảo tài sản sinh mạng cho nhân dân“. Vụ xử được chứng kiến bởi cha mẹ của Sang. Đám đông đối diện với một ngôi chùa. Sang đứng thẳng trên một chiếc ghế gỗ mà không thấy có cảm xúc gì, hai tay bị còng ra phía trước. Đứng bên phải anh ta là những binh lính của PRG, một số cầm súng AK47 với lưỡi lê chĩa vào anh ta. Trên một bục cao phía sau Sang, một người đàn ông mặc thường phục đứng đọc lời tuyên án, buộc tội. Bản án: tử hình. Sang được dẫn vào một con hẻm gần đó, bị ra lệnh đứng quay mặt vào một bức tường và bị bắn chết bằng một khẩu súng lục gắn bộ phận hãm thanh. Các nhân chứng cho biết nạn nhân bị ba phát đạn. Một phát vào đầu, hai phát vào lưng và một xe cứu thương đã mang xác anh ta đi. Các nhân chứng cho biết ngay trước khi bị hành quyết Sang rất bình tĩnh, đã hút một điếu thuốc. Anh chỉ suy sụp và khóc khi nhìn thấy người mẹ đang cố đi lại gần trong nước mắt (Hết).

Các tài liệu công bố công khai của Hanoi cho thấy trên toàn miền nam Vietnam (chủ yếu là Saigon) từ ngày 30/4 đến ngày 1/7/1975 đã xảy ra 537 vụ bạo loạn, hay nhen nhóm nổi dậy của nhiều tầng lớp công dân VNCH, từ các phá hoại lẻ tẻ, ném lựu đạn vào nơi đóng quân, sát thương cán bộ, bộ đội cộng sản, đến tổ chức đánh phá các trụ sở, cơ quan nhà nước cộng sản, gây thương vong cho hơn 1.000 người. Trong quý 3/1975 (tức ba tháng 7, 8 và 9/1975) có tổng cộng 2.720 vụ bạo loạn đã xảy ra, trong đó 30% là các hoạt động võ trang và 153 vụ sát hại bộ đội cộng sản. Tính từ tháng 5/1975 đến tháng 12/1976 trên toàn lãnh thổ quân khu 7 có tất cả 3.900 vụ bạo loạn chính trị và võ trang, trung bình 325 vụ mỗi tháng, trong đó tháng 2/1976 đến tháng 4/1976 là cao điểm, có đến 420 vụ mỗi tháng, nhằm chống đối lại sự quân quản của Hanoi (*Đại tá bắc quân Trần quốc*

Vương, Thượng tá bắc quân Nguyễn duy Tường và các cộng sự, Lịch sử cục bảo vệ - an ninh quân đội nhân dân Vietnam: 1950 - 2000, Hanoi, 2003, Quân đội nhân dân Vietnam, 50 năm lực lượng vũ trang quân khu 7, Online 09/2010). Do đó việc các ủy ban quân quản của Hanoi thiết lập tại miền nam Vietnam sau ngày 30/4 đã liên tục bắt bớ, đàn dưng, tổ chức các phiên tòa hình thức rất lộ bịch ngay trên các đường phố, **đề** vu vạ, cáo buộc các nạn nhân của chế độ bằng nhiều tội danh hàm hồ, vu vơ **và tử hình bất kỳ ai bị kết tội phản cách mạng**, hay có nợ máu với nhân dân (?) xảy ra rất nhiều nơi. Tiêu biểu như hình số 2 của AP Wirephoto copy từ một bài viết đăng trên báo Saigon giải phóng, số ra ngày 27/5/1975, được phổ biến tại New York trong ngày thứ bảy 7/6/1975, chụp cảnh tử hình một công dân VNCH tên là Võ văn Ngọc, bị cáo buộc vào tội trộm cắp (?) do các cán binh cộng sản Bắc Việt thực hiện tại chân cầu Ba Cánh, tức cầu đi bộ Pont des trois arches, do người Pháp xây dựng trên kinh Hàng Bàng, thuộc địa phận quận 6 – Saigon và đã bị chính quyền cộng sản Vietnam phá bỏ năm 1990.

Hình số 2 (AP Wirephoto, 1975).

Trong mục đích khủng bố, uy hiếp tinh thần, khiến cho tất cả các thành phần dân chúng miền nam, phải sống trong lo âu, hồi hộp và ngờ vực, phải co mình thúc thủ, không dám phản ứng, hoặc đối kháng, thì các hành động giết người dễ dàng, công khai, nhưng lại luôn nhân danh, hay dựa vào các lý lẽ có tính áp chế của kẻ mạnh là thứ phương sách nhanh chóng và hữu hiệu nhất.

Riêng về trường hợp tuân tiết của Đại tá Hồ ngọc Cẩn, do các giới chức VNCH tại địa phương, đứng đầu là Đại tá Hồ ngọc Cẩn, tỉnh trưởng kiêm tiểu khu trưởng Chương Thiện, không chấp nhận lệnh đầu hàng của Dương văn Minh từ Saigon, vẫn quyết tâm kháng cự lại các lực lượng cộng sản đang cố tràn vào tỉnh, nên tình hình chiến sự nổ ra rất quyết liệt, kéo dài từ đêm 30/4 mãi đến khi nam quân cạn kiệt đạn dược mới chấm dứt hoàn toàn lúc 10 giờ 30 sáng ngày 3/5/1975 và Đại tá Hồ ngọc Cẩn bị bắt tại mặt trận (*Trung úy Nguyễn văn Khậy, trưởng ty điền địa tỉnh Chương Thiện, Đại tá Hồ ngọc Cẩn, 7/2000*). Do đó việc Hanoi mở phiên tòa xét xử và tử hình Đại tá Hồ ngọc Cẩn tại Cần Thơ (hình số 3), là một trong rất nhiều vụ giết quân, dân, cán, chính VNCH tòng sự tại Chương Thiện, bằng các phiên tòa chiếu lệ được mở ra dồn dập sau ngày 30/4 bởi mục đích trả thù (*Thuyvi, tức Nguyễn thị Vân Hồng, Khóc lặng thỉnh, 2/2000*).

Phiên tòa mở tháng 7/1975 tại vận động trường Quang Trung – Cần Thơ, sau khi miền nam sụp đổ thì bị cải danh thành sân vận động Cửu Long – Cần Thơ, do Hồ minh Tiến, tức Sáu Sơn (hình 4), Đại úy ban quân pháp, cục chính trị quân khu 9 kiêm nhiệm chánh án tòa án quân sự cách mạng thành phố Cần Thơ (sau này là Đại tá, chánh án tòa án quân sự quân khu 9), có Nguyễn Cúc, ủy viên ban an

Hình số 3 (Hình tài liệu của cộng sản, 1975, dẫn trong Congly.com.vn, 09/2013).

ninh khu Tây Nam bộ (sau này là trưởng ty công an tỉnh Cửu Long), Đào hồng Giới, thành viên mặt trận khu làm hội thẩm chuyên môn (hình 5), Trần công Chánh, điều tra viên công an khu làm ủy viên công tố và Ngô tấn Sĩ làm thư ký phiên tòa. Trước khán đài có treo bảng toà án nhân dân, nhưng khi bắt đầu xử thì thay bằng bảng toà án quân sự, bên ngoài có xe thiết giáp bố trí tại nhiều ngã tư đường và có cả hai trực thăng võ trang kiểm soát trên không trung (*Ký giả VC Trần cửu Long, Phiên tòa đầu tiên ở Cần Thơ sau ngày giải phóng, Congly.com.vn, 09/2013*).

Đại tá Hồ ngọc Cẩn bị xiềng hai chân tại ghế ngồi, tỏ ra rất bình tĩnh trước thái độ hung hăng và các cáo buộc kết tội dồn dập, cả vú lấp miệng em của nhóm cán bộ cộng sản, đã trả lời qua loa phóng thanh, nên mọi người dự khán đều có thể nghe rất rõ....*Các anh có chính nghĩa của các anh, chúng tôi có chính nghĩa của chúng tôi. Vì chính nghĩa bảo vệ quê hương thì không có tội....* Thấy không ổn, tòa thay đổi kế hoạch không cho Đại tá Hồ ngọc Cẩn trả lời qua loa

nữa và vội vàng tuyên án tử hình. Án sơ thẩm cũng đồng thời là chung thẩm, không có quyền kháng cáo và phải thi hành ngay tại chỗ. Khi được nói lời sau cùng, Đại tá Hồ ngọc Cẩn đã nói....*Tôi không đầu hàng, các anh cứ bắn tôi đi, nhưng tôi yêu cầu không bị mất để được nhìn thấy đồng bào của tôi trước khi tử hình....*Chỉ có những người đang ngồi bẹp trên hàng đầu, cách đó khoảng 6 – 8m, thì mới nghe được những nói lời cuối cùng này (*Nguyễn Châu, 17 tuổi, con ông Nguyễn Khen, chủ tịch hội đồng giáo xứ nhà thờ họ đạo An Thạnh, Cần Thơ, Nhân chứng, 19/5/2014*).

Đại tá Hồ ngọc Cẩn vị quốc vong thân, mãi mãi là vị anh hùng của QLVNCH và của người dân miền nam Vietnam, nên cần phải thận trọng và trung thực mỗi khi nhắc tới tinh thần chống cộng, tận trung báo quốc và uy danh lẫm liệt không khuất phục cường quyền của một bậc thần tướng. Cái gì của César phải trả lại cho César, hầu đối phó và bạch hóa dần một giai đoạn lịch sử mới vừa qua, làm thất bại mọi thủ đoạn tuyên truyền đen, xám, trắng của cộng sản Hanoi, nhằm tiếp tục việc bôi bẩn VNCH và QLVNCH chưa bao giờ hứa hẹn có sự chấm dứt.

Nguyễn Hiệp, 09 – 11/2015

(1) news.google.com/newspapers?nid=1928&dat=19750605&....

(2) www.newspapers.com/newpage/68970734/.